

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati mortalis Libri Qvinq[ve]

Pelecyus, Johannes

Monachii, 1615

III. Homo consceleratus Deum ideo peccatorum suorum causam facit, quia
ei libertatem arbitrij, peccandique potentiam dedit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52025)

CAPVT III.

Homo consccleratus Deum ideo peccatorum suorum causam facit, quia ei libertatem arbitrij, peccandij, potentiam dedit.

NE sine ratione homo impius insanire videri possit, in patrocinium suorum scelerum sic argutatur. Deus efficiens est causa meae libertatis ad bonum & malum, consideratae per modum habitus, & ut est potentia, causa igitur est aliquo modo meorum scelerum. Antecedens huius rationis absolutè verum est, ex eo tamen villo modo sequi, Deum esse aliquo modo causam peccatorum, ex ea libertate proventium, absolutè falsum est, quia ad finem illum & intentionem Deus eam non dedit; id quod vel ex eo colligitur, quia peccatum

prohibet, supplicij coercet, præ-
mijs ad virtutis studium incitat
&c. Consequentia negatio hoc
exemplo illustratur: Qui gladiū
alicui dat, siue mala intentione,
& illo is postmodū ad homici-
dium vtitur, præbens peccatum
nullū admittit; ita nec Deus pec-
cat, peccatiuē causa existit, cum
homini dat potentiā ad peccan-
dum modo supradicto; dedit e-
nim eam ad gloriā, non ad igno-
miniā, ad meritum, non ad de-
meritū. Id rectè D. Bern. his ver-
bis docet: *Soli inter animantia datū*
est homini posse peccare, ob prærogatiuā
liberi arbitrij, datū autem, non ut pro-
inde peccaret, sed ut gloriosior inde ap-
pareret, si non peccaret, cum peccare
posset. Et infra: Non fuit culpa dan-
tis, sed abtuentis, qui ipsam facultate-
tem cōuertit in usum peccandi, quam
acceperat ad gloriā non peccandi. Nam
etsi peccauit ex posse, quod accepit,

In trac.
de grat.
et lib. ar.

non tan
peccati
dius est
Obije
fore I
malun
possit
peccat
respon
hilomi
cati, li
ferri pe
stando
rendoq
apud D
item er
illud, se
nefariè
tur Deu
sed hor
uersè lit
& illud
attribui
trium in

non tamē quia potuit, sed quia voluit:
peccati igitur lapsus nō dono ascriben-
dus est potestatis, sed vitio voluntatis.
Obijciēt peccator hominem nō
fore liberum, si libertate ad
malum vti, peccareq; adeo non
possit; id verō si faciat, Deum
peccati illius fore authorem:
respondeo liberum hominē ni-
hilominus futurū respectu pec-
cati, licet nō peccet, quia liberē
ferri potest in peccatum dete-
stando & fugiēdo illud prome-
rendoque consequenter laudem
apud Deum, & meritum. Liber
item erit ad peccatum vt faciat
illud, sed ex se tantum, adeoque
nefariē; vnde tamen non sequi-
tur Deum peccati authore esse,
sed hominem solum, quia per-
uersē libertate sua vtitur. Affert
& illud impius: cur Deus non
attribuit homini liberum arbi-
trium in bono confirmatum, vt
& li-

*Lib. 2. de
persec.
c. 10.*

& liber esset, & tamen peccare non posset? Respondet D. Augustinus Deū ordinatē procedere voluisse, ac primum ostendere quid possit liberum arbitrium, deinde quid possit sua gratia beneficium, iustitiaeque iudicium. Sed virget peccatorum eiusmodi libero arbitrio maxima pars hominū ad peccandum abutitur, nō dandum igitur hominibus illud fuit? Dandū fuit, tum ad gloriam Dei, tum ad gloriam hominum; gloria Dei in potentia & sapientia eius elucet; potentiam autem illam, & sapientiam ostendit libertas humanae voluntatis hoc ipso, quod providētia Dei nullo modo impedire possit, etiam si permittat homini, quem regit, planē pro arbitrio vivere. An non elucet gloria Dei insignis, si quis cogitet hominem facere quicquid vult, & tamē quicquid velit nolit, ordinem

*Bellar.
To. 1. l. 3.
c. 18.*

dinem
ternita
bare n
quod
nō fiat
inde D
vt poss
ipse sin
rum, bo
plicijs a
tia & æ
deinde
tudo &
divitiar
tescit D
tā insup
ritatē er
rat. Id ta
perfecti
si. Ad glo
pertinet
volunta
gloriā in
pote me

dinem diuinę prouidentię ab æternitate constitutum, perturbare nõ posse, vt fiat aliquando, quod Deus absolutè nõ vult, aut nõ fiat quod absolutè vult? Deinde Deus hominem ita creauit, vt posset benè & malè agere, & ipse sine acceptatione personarum, bonos præmijs, malos supplicijs afficeret. Id quod ad iustitiã & æquitatē Dei pertinet. Sic deinde apparet infinita magnitudo & inexhaustus thesaurus diuitiarum Dei. Ita rursus innotescit Deum sibi sufficere; infinitã insuper Deus ea ratione charitatē erga creaturas suas declarat. Id tandem postulare videtur perfectio & ornamentũ vniuersi. Ad gloriam deinde hominum pertinet, vt, iuxta dicta, liberi voluntate sint; sic enim gloriose gloriã in cœlis cõsequuntur, vt pote meritoriè: *Beatus qui potuit Eccl. 31. 10.*

trans-

transgredi, & nō est transgressus. Vana igitur est secunda peccatoris excusatio. Abdat se in tenebras.

CAPVT IV.

Deo tribuit peccator culpam aliquo modo, quod actionis ille male causa existat.

Sicque sine ratione vt illud euincat, ratiocinatur: Deus est causa actionis peccati: per ipsum enim omnia facta sunt, & sine
Ioan. 1. 3. ipso factū est nihil, peccati ergo ratione quadā; qui causa siquidē est causæ, causa etiam est eius quod causam sequitur; at Deus est causa actionis, vnde deformitas sequitur, causa ergo est deformitatis consequentis, adeoq; peccati. Argumentum est plumbum: Fatemur cum Bellarmino, & Gregorio de Valentia, Deū esse causam actionis peccati, vt
To. 3. lib. 2. c. 18. & To. 2. disput. 6. 9. p. 1. res illa quædam est, negamus ta-

men